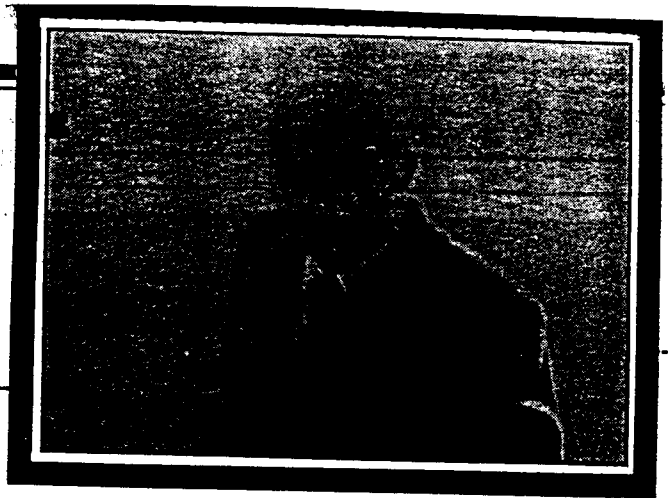

Μιλάει ο συγγραφέας **ΝΙΚΟΣ ΜΠΑΚΟΛΑΣ** με αφορμή το αφιέρωμα στο περιοδικό «Παρατηρητής»

«Μυθολογία εκατό χρόνων της Θεσσαλονίκης, το έργο μου»

ΑΝΑΜΕΣΑ σε «πρώην συναδέλφους» του βρέθηκε χθες ο Θεσσαλονικιός λογοτέχνης Νίκος Μπακόλας, κατά τη διάρκεια συνέντευξης Τύπου που δόθηκε με αφορμή την κυκλοφορία του νέου τεύχους του περιοδικού «Παρατηρητής», τεύχος που είναι αφιερωμένο σ' αυτόν.

«Πολλά κείμενά μου τα έγγραφα μετά τα μεσάνυχτα στην εφημερίδα, όταν καταλάγαζε ο θόρυβος, αναφέρει στη συνέντευξη του στον Χρήστο Ζαφείρη, που φιλοξενείται στο περιοδικό. «Ποτέ, όμως, δεν μπέρδεψα τη λογοτεχνία με τη δημοσιογραφία, στα δημοσιογραφικά μου κείμενα», τόνισε χθες. «Αντίθετα, η δημοσιογραφία με βοήθησε πολύ, στη λογοτεχνία. Άλλωστε, στη "Μεγάλη Πλατεία", οι εμπειρίες μου στο επάγγελμα περνούν σε ένα από τα κεντρικά πρόσωπα που είναι δημοσιογράφος».

«Ίσως», όπως ανέφερε και ο κ. Π. Παπασαραντόπουλος, εκ μέρους του «Παρατηρητή», «σ' αυτό να οφείλεται και η έντονη παρουσία του κοινωνικού γίνεσθαι και του ιστορικού στοιχείου μέσα στο έργο του Ν. Μπακόλα, γεγονός που τον διαφοροποιεί από τους προπάτορες (Πεντζίκης, Ξεφλούδας κ.ά.) της πρώτης γενιάς των

πεζογράφων της λεγόμενης σχολής της Θεσσαλονίκης», που χαρακτηρίζεται ως επί το πλείστον από τον εσωτερικό μονόλογο που συμβαίνει ερήμην του κοινωνικού περιβάλλοντος.

Μιλώντας για την περίφημη σχολή της Θεσσαλονίκης, ο Νίκος Μπακόλας δέχθηκε βέβαια ότι στις αρχές της εκεί στη δεκαετία του '30, υπήρχαν κάποια κοινά στοιχεία, όπως ο εσωτερικός μονόλογος και η συνειρμική γραφή, αλλά «αυτά δεν ήταν χαρακτηριστικά μόνο των Θεσσαλονικιών. Αυτού του είδους τη Νεωτερική Γραφή χρησιμοποίησε και η Μέλπω Αξιώτη και ο Γιάννης Σκαρίμπας και άλλοι», τόνισε.

«Όμως η διαφορά χάνεται σιγά - σιγά. Τώρα πια νομίζω ότι υπάρχει μια λογοτεχνία. Η νεοελληνική».

Στη συνέχεια, αναφερόμενος στο έργο του ο Νίκος Μπακόλας τόνισε: «Ουσιαστικά τα έργα μου είναι ένα βιβλίο για έναν αιώνα στη Θεσσαλονίκη (1880 - 1980). Χωρίς να το επιδιώκω συνειδητά, η μυθολογία εμπλέκεται στο έργο μου με σύμβολα και ιδέες που έρχονται και επανέρχονται. Πώς, άλλωστε, ένας λογοτέχνης θα μπορούσε να αγνοήσει τα βιώματα που του έχει δώσει η γενέθλια

πόλη του και οι ευρύτερος περίγυρός της; Πάρα πολλά πρόσωπα των βιβλίων μου βασίζονται σε αληθινούς χαρακτήρες, γιατί αυτό που με ενδιαφέρει ιδιαίτερα είναι οι ανθρώπινες σχέσεις...».

Παράλληλα, με το αφιέρωμα, οι εκδόσεις «Παρατηρητής» κυκλοφορούν δύο από καιρό εξαντλημένα βιβλία του Θεσσαλονικιού λογοτέχνη: Τον «Κήπο των Πριγκίπων» και τη «Μυθολογία», ενώ μέσα στο τεύχος περιλαμβάνεται και ένα βιβλιαράκι εκτός εμπορίου, που περιέχει δύο ανέκδοτα διηγήματα του Νίκου Μπακόλα.

Στο ίδιο τεύχος του «Παρατηρητή» περιλαμβάνονται ακόμα: ένα μικρό αφιέρωμα στον Κώστα Καρυωτάκη, με κείμενα του καθηγητή Γ.Π. Σαββίδη και του κριτικού Βίκτωρα Ιβάνοβιτς, ένα κείμενο του καθηγητή Ξενοφάντα Κοκόλη, με τίτλο «Αλεξάνδρου Παπαδιαμάντη - Ραδιοφωνία», κείμενο του καθηγητή Γιώργου Αναστασιάδη με τίτλο «Αναζητώντας τη σύγχρονη πολιτική ιστορία της Θεσσαλονίκης 1912 - 1918», η συνέχεια και το τέλος του κειμένου του περσινού νομπελίστα της λογοτεχνίας, Γιόσεφ Μπρόνσκι, με τίτλο «Πτήση από το Βυζάντιο» κ.ά.